

PREDICA

Dhii prof. de teol. Petru Ratin, spusă in beserica' a catedr. rom. din Aradu cu ocaziunea solemnei intrari in dieceasa Aradana a Prăsantiei Sale Domnului episcopu Procopiu Ivacicovicu.

(Capetu.)

Inse eu dicu catra Maria Ta cuvintele scrip-turei in faptele Apost. c. 20: „Priveghiati dara spre voi si spre tóta turma intru care v'au pus Duhul sant pe voi, ca se pasceti beserica lui Ddieu, care o au castigat cu sangele seu.“ Pre Maria Ta teau commendat Domnul, te au ales episcopii, teau intarit Imperatul si acum teau pus Duhul sant episcop se pasci beserica lui Ddieu si aceasta pascere dupa cum dice Pavel apost.: este se dobandesci pre toti facundute tuturor tóte, care acelasi Pavel asia talcuésce mai pre larg: „ate bucura cu cei ce se bucura, si a plange cu cei ce plang,“ si acésta Marite Eppe este acea însusire episcopeasca, care tóte mai sus disele in sine le cuprinde. — Sciu eu Maria Ta Dle Eppe ca trecutati vieátia viu au documentat ca ai fi chemat la mai nalta chiamare, de cat care lasasi in Sirmiu, pamentulu candva a strabunilor nostri, unde deaca altucum nu in scientificele ocupatiuni ai pastrat si contestat strebunele sentimente in peptuti, ca in peptul unui stranepot batatóre, sciu si acea ca intre prepusii manastirilor de religiunea nóstra in Sirmiu ai fost acela, pre care si inimici teau laudat dupa cum meritasi, sciu si am vediut, ca dela casa, a caria cap fusesi, nu sau dus seracul ne vediut, ne daruit si gol, nu asupritul ne mangaet, nu literatul ne'ndulcit deso cietatea Mariei Tale, nu óspe ne'ndestulat; Maria Ta ai fost acela caruia nu au sciut stinga ce au facút drépta sciu si sunt convins ca pena in prezentul moment ai urmat disa mantuatoriului: „Mai fericit este a da,

de cat a lua,“ in acelora brave însusire urmare pre dreptu pot acum descoperi Mariei Tale acele, ce jac in peptul clerului si credintiosilor diecesei Aradane, fiindu ca inima omeneasca din fine e asia didita in fragetul trup, cat doririle, necadiurile si suferintiele sale mai usior le póte purta déca in sinul increditului séu amic sau tata le póte versa; plange dare dieceasa Aradana Marite Dle Eppe, ca din timpurile de candu se didi resedintia in Gaiu din ofertele credintiosilor sei romani nu avura povatiutoriu, nu parinte care pe sama diecesei si credintiosilor ei ceva se fi facut afare de catedrala beserica. Si cu atata mai virtos plange si gelesce, cu cat, ne avendu institut clerical cu cuvenit edificiu indiestrat, pe timpul revolutiunii trecute, si ce bine avu diecesa, acum il vede derapenat si n'cenusă prefacut. Resedintia din Gaiu, Arad si Oradie numai cu sus laudatul interimal cap Patriciu Popescul avu norocire de asi recastiga episcopeasca resedintia presenta. Aceste nu póte se nu le planga aretandule Mariei Tale, ca Maria Ta venind si vediendu aceste ale diecesei bunuri ruinate, cu lacramile Marii Tale mangaindu diecesa spre nemuritórea pomenire ale reedifica se te'nduri, ca cela ce tóta vieátia spre comunul bine o petrecusi pene acuma. — Si deschilinit in semnata acea summa de bani, care antecesorul Mariei Tale deadreptu ca bani dela credintiosii diecesei, castigati pe sama diecesei testata ao incasa si spre binele acelor credintiosi ao intrebuinti a ca bun parinte se ai bunetate si indurare. —

Si asia acum din aduncul doliului tredinduse diecesa Aradana acum se bucura inbratiosindute pre Maria Ta in sinul seu ca pre acela, care dupa prea'naltele Domnitórei Case Austriace inprivintia acestii diecese datele imperatesci decrete, ca Aradana diecesa ca romana pe viitoriu se aiba tot

deuna episcop roman, pre carele in persóna Mariei Tale il si dobiindi, pre are cu atata il cuprinde mai cu dulci afecturi, ca numai natiunea romana é acea, care in limba sa materna cere norocire asi audi cultul seu divin, si in Maria Ta privesce pre capul seu religiunariu si tata roman, pre Archipastoriul seu a caruia glas dupa limba materna il cunoscu oile turmei cuventatoare, pre luminatoriul seu, care in aceeași limba va se luminedie pre supusii sei; desi fusesi Maria Ta in Institut de parte de romania crescut, cu atata mai strebatóre é bucuria, cu care a Mariei Tale a o inmult si silesce, ajunganduti doritul scop prin indurarea lui Ddieu, ca pre al seu fiu il are in sinul seu de unde au fost departat redimanduse pre disa de obste, ca sangele nu se face apa.

Primesce dare o mare arhieru cucernicul acest devotament din intimile inimilor clerului subordinat purces, ca clerul acestia diecese numai a cea fiasca rugare isi adauge la serbatóre acésta, ca se te'nduri alu inbratiosa cu legaturile adeverului si dreptatii aparendul de lupii cei rapitori si afasiatorii pacii, carii pe calea dreptatii toti se vor nimici, pe care purcediendu Maria Ta eu in numele clerului diecesan si a credintiosilor diecesei iti poftescu din inima cucernica, ca inmultitudisa bucuria in sinul nóstru, prin a nostra bucurie Ddieu intru multi anni fericiti sete tie intreg, sanetos, intru dile 'ndelungate drept indreptandu cuventulu adeverului lui Christos spre stergerea doliului, spre binele si fericitarea clerului si credintiosilor diecesei nóstre Aradane.

Sfirsindusa cuventarea indata intonà chorul clerical aceste versuri:

Se traiésci'ti striga tot romanul pept!

Tot fiul natiunei fidel si 'ntielept.

Pentru essamenulu concursualu.

La celea scrisa de corespondentele de lunga Urbea mare din 21. Iuniu a. c. (Nru. Gazetei 49) aflu cu cale a dice si eu, ca essamenulu concursualu, deponendu de catra preoti pentru capatarea unui beneficiu besericescu, ori si cum este folositoriu, ca prin acestu se potu curma multe abuse care pene acuma avea locu cu darea parochiiloru séu beneficiiloru preotiesci.

Din essperiintia este cunoscutu, cumca clerulu

romanu de ritulu orientalu — unitu neunitu fara distinctiune — prin casatoria este ruditu si cuscritu cu multe familii, prin urmare nepotismulu é mai numerosu decatu la alte confesiuni, si asia la capatarea beneficiiloru preotiesci au fostu si este in usu — buna óra cum este ori unde, si la ori ce feliu de officiu tocma si la mireni; pentruca amor incipit ab ego. De cate ori teologii absoluti au trebuitu ani intregi se fia fara servitiu si párochia candu moralistii capata parochii, ba de multe ori acestia capata parochii mai bune decatu teologii, pentruca vedi ca nu era cu cuviintia a nebaga in sama nepotu sau rudeni'a unui barbatu demnu de consideratiune si meritatu, si teologulu lipsitu de patroni trebuia se rébde si astépte, si de cumva avea nenorocirea de a nu fi dotatu dela maic'a natura cu talentulu cantarii, era si mai nebagatu in sama.

Afara de practicarea nepotismulu mai sunt inca si alte cause séu abuse, care numai prin asemenea essamene daca nu redica totu sa potu mai rari. Adése ori capatarea unei parochii era conditionata séu de voia poporului, ca una care are dreptu de asi alége pe pastorii sei sufletesci, séu de rescumperarea supra reedificatelor parochiale. Daca poporu nu vrea se primésca pe vreun teologu de parochu, nu i se putea face sila, ca se vatama dreptulu alegerii, prin urmare poporulu de multe ori — si mai totudeuna — condusu de alte interesse is alegia pe preotii sei. Ori ca era fii reposatulu seu parochu, ori ca cutare séu cutare — daca era mai multi concurenti — apromitea, ca va fi indestatu cu mai pucine venituri decatu alti, sau ca altu era mai gibaciu, de adamania pe popuru, sau pe reprezentantii lui cu vreo cateva cupsióre de rachiu ori ferii de vinu — acolo, vedi unde se face, vinu, séu se producea cu tóta sciintia cantariloru besericesci. Daca nu era acestu feliu de impeditente, apoi fara indoiala, era casele pe fundul parochialu facute de repousatul parochu, acelea trebuia ori rescumperate prin concurinti, ori densii se sileau la o casatoria ne asteptata case capete cu nevast'a parochia, atunci adeca candu concurintele nu avea de unde si poporeni nu vrea a le rescumpera. Acestea rele tóte pe rendu se potu sterge prin essamine concursuale. Ca atunci ordinariatele epesci nu vor avé manile legate in dispunerea cu darea parochiiloru fiindu odata lége. esita dela In. gubergnu, pe cum avea in casuride in susu aduse legate. Sa intemplatu de multe ori aici in patria

nóstra de juni teologi de frunte nu se putea pune în parochii nici prin ordinariatul eppescu sau consistoriu, pentruca buna vointia acestora se intelnia cu prejudetiul si cerbicia poporului electiv; asia catu de multe ori dreptulu alegerii sau abusat de catra poporu, ba cei mai multu iau fostu tocma stricaciosu. Se nu cugete cineva ca asi fi inimicu dreptului alegerii preotiloru, inse acésta are lipsa de reforma. Sa se propuna de catra scaunulu eppescu trei candidati de asemine categoria, aseminea calificati si poporulsaléga, sau poporul sesi aliaga trei candidati si eppia se denumésca pe unul de parochu, aru fi celu mai simplu modru a essercitarei dreptului de alegere.

Se intielége ca parochia pentru care se faca concursu si se depune essamenu trebuie se fia ori salarisata, ori cu alte venituri mari dotata, se presupune ca concurrentii inca vor avé calitatile totu acelea, si totu din aseminea sciintia se voru essamina.

Mai apromite essamenulu si alte foloase pentru cleru. Din essperintia earasi invetiamu, ca multi preoti, tocma si teologi carii au fostu in scóla de talente mari si cu clasificatiune eminente, dupa ce esse la parochii afara, cu lumile ru mai apuca cartea de leptura afara de celea besericesci si danduse economiei séu speculetiuniloru se facu forte indifrenti catra literatura, ei in locu se supraedifice pe fundamentulu pusu in scólej insusi fundamentu il lase se se surupe. De aici vine ca cea mai mare parte din preoti de si au de unde sunt indolenti, catu necum alte opere sciintifice se dee sesi acumpe si sa lége, dara nici macar o gazeta nu tiinu, din care bater progressulu in literatura cea nóua romana, care totusi pasésce cu pasi mari inainte, selu póta vidé si urma. Multi cugeta ca nici suntu datori se ceteasca si se invetia mai multu decatu au invetiátu in scóla, ba unii sunt in acea opiniune, ca au invetiátu prea multu; de acea ori ce opere se dau afara sunt pentru dinsii de prisosu. Candu inse voru sci ca capatarea unui beneficiu preotiescu este legatu cu depunerea essamenului, atunci voru scutura mai adese ori cartiile cate le au din scóla de pulbere; le aru lege, voru studia inca acelea sciintie, care le au invatiátu in scóla, is voru aquira carti teologice si alte pentru perfectiunea morala si sciintifica, prin urmare se va stirmi si gustulu spre literatura. Pana atunci, pana candu clerul nu va imbratiosia cu amore literatura,

nici ca se va face demnu de consideratiunea publica, nici póte fi luminatoriu turmei sale.

Pareca audu strigundu in gura mare, ca pena candu va avé clerulu a se lupta cu seracia si nu va fi dotatu de la statu nu se póte pofiti, ca sesi cumpare carti si sa se indeletniciasea numai cu literatura si sa neglige economia din care is trage viatia de adi pe mane. Scriitoriulu acestoru renduri, care ca multi alti preoti are a se lupta cu multe lipse mai virtos din epoca revolutiunii, carea iau nimicitu tota averea cata au avutu, o simte asta prea bine, si da dreptate celoru ce striga asia; cu tóte trebuie se marturisésca, ca pana atunci pene candu nu se vor lipi preotii cu totulu de sciintia si invetiatura si nu voru scutura slendrianul celu vechiu, si nu se voru cultiva nare sperantia de imbunatatiirea sórtei loru. Pentruca nu pré vine indamana statului a salariza pe o multiime de individe preotiesci, dintre carii multi, forte multi pucinu se osehescu cu cultura de plebe. Dotarea sau salarisarea clerului atirna multu si dela regularea parochiiloru si reducerea preotiloru la unu numeru mai micu.

Daca paupertatea clerului, impedece compararea opereloru si cartiloru sciintifice, se potu face insociri de leptura, precum se facu si la alte natiuni mai avute decatu noi, preotii si intelligentii unui cercu, protopopiatu se conferésca la olalta banii, si sa is cumpare carti si Gazete corespondietore scopului si chemarii suale, care se se concrede celui mai de frunte spre purtarea de grija. Sau se invoiescu barbatii unui tiinutu si asia, ca unulu cumpara o carte, altulu alta de osebiti autori, si diferite sciintie, si is imprumuta cartile spre legere. De doritu ar fi inse, candu aru avé besericile veniturile suale proprie, din care o parte sese póta rumpe pentru cumpararea cartiloru necesarie, care se nu fie numai pentru servitiulu Ddieescu, ci si pentru luminarea preotiloru. Biblia, canónele, istoria besericésca si tóte cartile cuprindietóre de sciintiele teologice aru fi celea din taie, care se nu lipsésca nici la o beserica, sau la fiacare parochia sa se asle o biblioteca de carti pentru leptura preotiloru, proprietate a besericei in inventariulu besericii insemnata, pentru care respectivii parochi se dee garantia. Inse durére ca in multe parochii, nici biblia nu se afla ne cum alte carti. Asta naru fi asia greu de a se realisa, dacaaru fi numai in demnu. Romanii suntu liberali spre eserica, si

bucurosu dau de numele domnului si daruescu la beserica cu sa fie pomeniti. Vestmintele si alte apparamente besericesci de comunu in celea mai multe beserici sunt daruiri dela privati. Daca cate unu bunu Christianu sacrifica cate 30—40 f. m. c. pentru vestminte frumóse pe sama besericei, aru fi lucru cu multu mai intieleptu, ca sa se cumpere vestminte si mai eftine, inse sa se aquiredia si carti folositóre, decatu a pune numai odasdií stralucíte pe unu preotu idiotu, si se lipsésca cartiile folositóre din beserica. Mai pe urma impunerea de contra In. gubernu a essamenului concursualu trage dupa sine — asia sperezu eu — si regularea clerului si dotarea lui. Ordinariatele eppesci, daca in adinsu dorescu propasirea si luminarea clerului si fericirea natiunei romane, se voru ocupa si cu regularea parochiiloru si reducerea preotiloru la numeru mai micu, formandu mai multe comune o parochia, ca atunci ori statul ori comunele mai lesne voru dota pe parochu, decatu fiecare satuti pe preotul lui. Asteptamu dóra ca tóte gubernul se le faca? sene impinga de spate contra binele nostru si noi se nu ne apucamu de lucru? Gubernul destulu face candu ne deschide calea, usuriadia si protege intreprinderile folositóre si ducatóre la fericire, se nu totu asteptamu ca se ne bage si cu lingur'a in gura.

Din aceste pucine aici adus'a, se ar puté videca ca essamenul de multe ori numitu pentru preotii romani nu ar fi asia de stricaciosu pe cum sar videca altora, ci apromite numai rezultate bune. Tempul sosésce, ea salu salutemu!!

G. M.

L I T E R A R I U.

Ni se imple anim'a de bucuria, candu vedemu esindu la lumina cate o carte folositoria in limb'a romana, prin carea, nunumai se inavutiesce mica nostra literatura, ci si desfetéza pe cititori de un'a parte, éra de alt'a le luminéza mintea, si nobilitéza anim'a cu doctrin'a cea salutare, ce cuprinde intr'ensa. Astfelu e:

Coliba lui mosiu Toma, seu: Viétia Negriloru in staturile sclavice din Nordamerica de H. Beecher Stowe. — Cu 50 de icone. — Editiunea a III. cu observari immultita. — Opulu completu consta din 12 brosiure.

Nunumai press'a Americiei, Angliei si a Franciei; ci si press'a Germaniei s'a dechiaratu cu totul in favorea acestui opu. Intre celelalte dice „Allg. Zeitung“ din Augsburg: „Noi demultu n'am cititu vreo carte, carea asia afundu sa ne petrundea, si sa ne atraga a o ceti fara intrerumpere pene la fine: ca coliba mosiului Toma de Mrs. Stowe.

Noi nitamu uritiosulu Janke-Anglicu: noi nu osservámu neregularitatea limbei preste adenculu adeveru alu naturei, care intr'acésta carte dela inceputu, pene la finitu se cuprinde. Partid'a resturinatoria de sclavia in staturile unite póte autricei cununa cetatianesca sei voteze; pentruca o mai potinte conferatrice ca Mrs. H. B. Stowe, si ca romanulu ei, nu potu densi se capete. Acestu romanu merita o latire forte mare intre poporu, ca unulu care asia rapede in doue parti ale lumei in Europ'a, ca si in patria sa, a ajunsu; caci e luat din viet'i'a comune, si petrunde éراسi afundu in vietia. — Noi deve in urma se marturisimu: cumca in tóta literatura romana moderna a Germaniei, Angliei si Franciei n'am sciutu aflá, si presentá altulu, innaintea acestui surprindiatoriu romanu.

Acestu romanu s'a tradusu si pe romania in Moldaviá, si traducerea a si essitu de subt teascu. Pretiulu ei cu icone stampate cu stampe dela Parisu: e 3 f. 6 cr. m. c. — Noi gratulandu D. traducatoriu al acestui faimosu romanu, neam bucura deca ni l'ar subministra catu mai curundu celoru ce voimu al avé, seu near aretá calea cea mai facile prin carea ni lam poté castigá.

(La aceste mai adaugemu pentru incunosctiarea DDloru prenumeranti la opulu acesta, ce sa tradusu prin Domnulu *Teodoru Codrescu* in Iassii Moldaviei, cumca DDSale au d'e a astepta espeduirea esemplareloru prenumerate, deadreptutu din Iassii dela numitul Domnu, fiindu puse la cale din partea redactiunei tóte cele de lipsa spre a se primi numitul opu; despre care sosindu esemplare de vendiare si la libreri'a d'aci nu vomu lipsi a avisa pe onoratulu publicu la timpulu seu.)

Unu amatoriu de literatur'a natiunala.

C O R I N.

(Лецендъ мѣстенеаскъ.)

(Фрмаре.)

Старалда.

Corin o zi ш'о поапте нѣ рѣдѣтресе-а касъ;
 Ел рѣтъчеа 'нпрецѣрѣла кастелѣлѣи пѣмит.
 Аколо дѣтрѣстѣреѣ ел ииѣма дѣшѣ ласъ,
 Аколо кѣатѣ моартеа де вѣацѣ обовсит.
 Дар оареле се скѣрѣ .. Ел тревѣе-а пѣрчѣде.
 Плекъ дар спре лѣкашѣи, трѣст, дѣлѣсѣ лѣишѣтѣт.
 Фрмеазѣ лѣнѣлѣ апеѣ дѣ каре се превѣде
 Цѣкѣнд аѣ лѣнеѣ плѣне имѣаѣи' азрѣт. .
 Маѣ нѣчѣ одатѣ сеарѣ нѣ ѣа пѣрѣт маѣ дѣлче,
 Нѣчѣ дѣлѣ маѣ воѣоасѣ, нѣчѣ стеле маѣ слѣовѣи;
 Нѣчѣ дѣлчеа фѣломѣдѣ 'наинте сѣ се кѣлче,
 Нѣ а цѣнѣт кончерте маѣ тѣнере, маѣ вѣи!
 Тѣкѣта лѣнѣ сеарѣ, пѣшѣнд маѣестѣоасѣ,
 Шѣ аерѣлѣ кѣ арѣпа 'ѣчѣ-коло деснѣкѣнд,
 Скѣла мѣи вѣнѣглѣде дѣ арѣа сероасѣ,
 Че дѣнѣ дѣнѣса тоате вѣнеаѣ вѣшор сѣлѣжѣнд.
 Дѣн трѣакѣтѣл лор дѣлче, ачѣсте вѣнѣтѣшоаре
 Се легѣнаѣ п'арѣне дѣ спѣдѣлѣа зѣдос,
 Саѣ се цѣкѣаѣ кѣ а серѣѣ косѣде плѣтѣгоаре,
 Орѣ адѣнаѣ не вѣнѣтѣрѣ аѣ флорѣлор тѣрос.
 Гар вѣеле дѣн еѣе, фѣиѣнд маѣ индѣскрѣте,
 Мерѣеа ка сѣ сѣрпѣрѣнѣзѣ дѣн зѣврѣ доѣ ѣвѣдѣи;
 Цѣкѣаѣ кѣ рѣсѣфѣдарѣ дѣн лѣнѣцеле лор плѣте
 Рѣжѣнд де пѣвѣнѣа ачѣстор фѣрѣцѣдѣи.
 Пѣрѣлѣ лѣн шѣ дѣлче тѣдѣнд дѣн кѣлеа 'ѣ лѣтѣ,
 Дѣнеа а лѣѣ тѣрѣнѣрѣ кѣ аѣ пасерѣѣ сѣсѣнѣ,
 Кѣ фрѣшѣтѣл де фрѣнѣе, дѣн вѣнѣтѣрѣ легѣнатѣ ..
 Ачѣсте дѣмѣтѣарѣ не жѣпеле Corin.

Ел кѣзѣтѣ дѣн апа дѣн каре лѣна вѣе
 Шѣ стеледе де азр апарѣ лѣтѣнѣжѣнд;
 Ачѣст тѣвѣлоѣ есалѣ преа дѣлчеаѣ пѣвѣнѣе,
 Дѣн фѣрѣтекѣ, 'ѣ дѣкѣнтѣ, дѣналѣцѣ аѣ сѣѣ гѣнд.
 „— Аѣчеа апа есте тѣрѣаѣцѣ шѣ кѣратѣ,
 Ка плѣнѣсѣл де фѣчѣоарѣ че кѣрѣ п'ѣл еѣ пѣнт;
 Де пѣлѣверѣ де стеле-ѣ е фаѣда сѣтѣнатѣ:
 П'ѣаѣчѣ дѣлѣчѣ пѣсѣреле прѣн кѣнтѣче се черт.
 Ах! зѣнде пот сѣ аѣлѣ о сеарѣ маѣ фрѣтѣоасѣ?
 Шѣ а'ѣмѣ денѣне аѣнѣ, торѣтѣнт маѣ рѣзѣтор?
 Аѣчѣ дар сѣ се кѣрѣте жѣнѣи те а'ѣмѣ вѣфѣроасѣ! .
 Вѣзѣ! стеледе де азр тѣ кѣзѣтѣ кѣ дор,
 Шѣ апа тѣрѣтѣрѣндѣ дѣн кѣле 'ѣ се опрѣште;
 Дѣнѣи зѣче: vino! vino! де тѣлѣт еѣ те дорѣск;
 Вѣзѣ, кѣт сѣнт де кѣратѣ дѣн лѣна че лѣчѣште,
 Аша сѣнт крѣдѣнѣдѣоасѣ кѣ чеѣ че тѣ ѣзѣвѣск!
 Рѣшѣнѣдѣи сѣнѣтѣоасѣ, воѣ зѣле тѣнѣрѣле,

Дар плѣне де 'нтрѣстаре, шѣ тѣ, о черѣлѣ мѣѣ!
 Немѣрѣгоаре карте кѣ лѣтерѣ азреле,
 Дѣн каре дѣнѣцѣаѣдѣи чѣтѣск не Дѣнѣнезѣѣ!
 Шѣ тѣ, шѣ тѣ, лѣнѣдѣ, лѣтѣнѣ арѣнѣтѣоасѣ,
 Че тѣ'некаѣ адеце кѣ далѣе сѣрѣтѣрѣ;
 Шѣ воѣ, о флорѣчеле кѣ тѣнѣре тѣроасѣ,
 Шѣ воѣ, о фѣломѣде, кѣ тѣнѣдрѣ, дѣлѣчѣ кѣнтѣрѣ!
 Ах! дакѣ а теа вѣацѣ фѣ скѣртѣ, о зрѣсѣтѣ!
 Шѣ а трѣвѣт а трѣче фѣр де а фѣ ѣзѣвѣт,
 Де че нѣ фѣсе оаре дѣкѣлѣтеа стрѣлѣчѣиѣ
 Ка стѣоа каре каде; дар дакѣ а лѣчѣт?
 Афѣлѣдѣи'ѣ, о! афѣлѣдѣи'ѣ неказрѣле тѣеле,
 Воѣ мѣртѣрѣи ачѣлор че дѣн аскѣнѣ сѣсѣнѣ!
 Ерам еѣ тѣнѣр дѣкѣ, о лѣтѣнѣоасѣ стеле!
 Дар нѣ плѣнѣг тѣнѣрѣеѣа че с'ѣа кѣрѣмѣт дѣн кѣн:
 Нѣ плѣнѣг нѣчѣ тѣнѣдрѣлѣ пѣтѣе, лѣтѣнѣ трѣкѣтѣоаре,
 Че фѣрѣтекѣ ш'орѣвѣште не чеѣ че о аѣ прѣвѣт;
 Дѣнѣи парѣ рѣѣ д'ѣн лѣкѣрѣ: дѣн вѣаѣа'ѣмѣ цѣтѣтѣоаре
 Шѣ скѣртѣ, нѣиѣнѣи дѣкѣ, нѣиѣнѣи нѣ м'ѣ ѣзѣвѣт!
 Еѣ почѣѣ трѣи, дар вѣаѣа'ѣмѣ е дѣнтрѣстѣтѣ фѣоарте,
 Се зѣче кѣ сѣнт оаменѣ че зѣт че аѣ ѣзѣвѣт;
 Еѣ почѣѣ трѣи, дар коло нѣтрѣнѣс'ѣа крѣда моарте,
 Шѣ еѣ воѣѣ фѣи дѣн лѣтѣе зѣн арѣзѣр трѣст пѣрлѣт,
 А кѣрѣѣ зскѣчѣѣне ва фѣи перѣкѣлоасѣ,
 Ва дѣнтрѣста дѣнѣтѣрѣа де тѣнѣрѣи конѣчеѣ. . .
 О лѣтѣе, крѣдѣ лѣтѣе! рѣшѣѣи дар сѣнѣтѣоасѣ!
 Ка вѣра, кѣ флорѣ далѣе, тѣ дѣкѣ кѣ аѣнѣи мѣѣ!“
 Аша Corin гѣдѣште. Тот парѣ кѣ се плѣнѣе:
 Се стѣнѣе лѣна 'н аер шѣ стеледе се жок;
 Кѣтѣнѣа се прѣфѣче дѣн очѣан де сѣнѣе;
 Шѣи флорѣле 'н шѣпѣрѣле, шѣи аерѣлѣ дѣн фок.
 Шѣрѣнѣ се рѣдѣкѣ не коаде шѣи лѣтѣвеле аратѣ;
 Еѣи фѣг ка сѣ се скапѣ шѣи 'н сѣнѣ-ѣ се стрѣкор,
 Шѣи иѣнѣаѣ се сѣнтѣ де еѣи дѣнфѣоратѣ;
 Еар вѣфѣнѣде цѣнѣжѣнде се лас не ел дѣн свор.
 Норѣи пѣгрѣи се рѣдѣкѣ, шѣи фок шѣи апѣ вѣрѣсѣ,
 Кѣт нѣ дѣкѣпѣ лѣкѣлѣ аѣче не пѣтѣнт;
 Пѣтѣнтѣл се деснѣкѣ дѣн иѣнѣа лѣѣ арѣѣ,
 Шѣи торѣдѣи дѣнѣи скѣт канѣл шѣи стрѣгѣ дѣн торѣтѣнт;
 Еар рѣжѣл кѣрѣ дѣлче кѣ зѣнде-ѣи сѣнѣтѣоасѣ,
 Ка вѣрѣста тѣнѣрѣеѣѣ че трѣче дѣн кѣнтѣрѣи;
 Дѣн сѣнѣл лѣѣ с'ѣаѣде сѣсѣнѣне аторѣоасѣ
 Ш'арѣмонѣоасѣ шѣнтѣе де кѣлде сѣрѣтѣрѣи.
 Дѣн сѣнѣл апеѣи есѣ о хорѣ грѣаѣоасѣ
 Де тѣнѣре фѣчѣоаре, фрѣтѣоасѣ, рѣзѣторѣи;
 А кѣрѣор коатѣ каде не сѣнѣл лор зѣдосѣ,
 А кѣрѣор гѣрѣи есалѣ парѣфѣтѣлѣ чѣл де флорѣи.
 Corin зрѣмѣт де хѣарѣ, де фок шѣи де вѣпае,
 Ера сѣ се арѣнѣче дѣн ѣзѣлѣ рѣкорѣс. . .
 Сѣнѣ фѣрѣта Фѣиорѣдеѣ, фрѣтѣоасѣ шѣи вѣлае,

Еши дін апъ моаргеа: „Bin', тьндрѣя меѣ фрѣмос!
„Bin', bin', de дкълзеште чел сін стрѣн ші рече
Ші тьна-дї дїгїецагъ ла сінз-тї кълдѣрос!
Ші вѣза та вѣкатъ не каре сетеа трече,
Не вѣза теа че арде ка соареле фокос.“

Аша пердѣт дн поаптеа дкїнвїреї реле,
Копїлѣ шовъеште . . . воеште а с'арѣнка
Дн апа стрѣлѣчїгъ де лѣпъ шї де стеле;
О рїдере амаръ трека не фаца са.
Ън пас, шї 'н сїнѣл апей ар фї афлат скъпаре,
Кънд, о сѣвѣ вѣврѣ грекънд, ка зн сѣспїн,
К' зн верс плѣпънд шї дѣлче, дар плїн де тремѣраре
Дл стрїгъ шї дї зїче де доъ орї: Сорїн!

О жѣпъ копїлїдъ дл кїамъ не ал сеѣ пѣме.
— Те кат, зїсе ачеаста, де кънд а амѣрдїт,
Прїн тѣрг шї не а касъ . . . ам азїгї дїн лѣме,
Къ те а зѣрїт не аїче . . . шї фѣга ам венїт,
Сѣ'дї спѣн а нѣ те дѣче де сѣрѣ не а касъ . . .
Тѣ нѣ штїї че се трече аколо ла палат;
Пе де о парте нѣнтъ, петречерї, данѣрї, масъ;
Еар не де алт парте, тот паре тѣрѣврат!
Дн вѣврѣ се лѣкреазъ сѣкрїе де мормїнте.
Попї вестѣнтатї кѣ сѣїнте дн касъ стаѣ пїгїдї!
Осташї, не ла ферестре, кѣ лѣцелеле лор флїнте
Плїдїнд прїн днѣверїк, авїа шоптеск сѣїцїї! . . .
Ешїам дела Домнїа; зн чїоходар днї зїсе
Къ о сѣ кѣргъ сѣпѣе шї лакрїме де фок;
Къ 'н каргеа крѣд' а мордїї сѣнт мѣлте пѣме скрїсе
Ачелор че де Домнѣл зїк рѣѣ саѣ днї ват жок.
Еѣ м'ам темѣт де тїне, че зїчї адеце оаре
Къ Домнѣл шї воерїї деспоае Деара лор,
Че аї сѣ те аместечї днѣр'астеа, драгъ соаре,
Де че нѣ ешїї кѣ шїрте, с'аскѣлїї не а та сор?"
Старалда орфелїнъ, де о рарѣ фрѣмѣседе,
Де мїкъ о дѣсѣ, Домнїа лѣлгъ еа;
Ачї і се формасе а вїедеї тїперече,
Ачї, дн паче дѣлче тьндредѣа-ї днфлореа
Ера датоаре вїаца амїкѣлѣ еї жѣне.
Де-атвнчї еа дл їзвеште кѣ кълдѣрос амор;
Ел нѣ штїе нїмїкъ; нїмїкъ нѣ дї спѣне
Къ дорѣл че-ї аратъ нѣ-ї алт де кѣт де-о сор.
Еа есте о фрѣмѣседе де ачеле че рѣнеште
Орї каре овїѣ о веде . . . зн кїп дертекѣторїѣ;
О талїе сѣпїре че вѣнтѣл дндоеште,
Ън нѣр вогат шї перѣ д'еѣа стрѣлѣчїторїѣ;
О фацъ че нїчї соаре нїчї вѣнт нѣ сѣрѣтасъ;
О фрѣнте рѣтѣнїоарѣ; окї пергї, шарї, арзошї,
Ъвѣрїдїї де нїште дѣде сѣфоасе де тѣдасъ;
Ображї, де шї нѣ рѣменї, дар фрадеїї шї воїошї;
Мїкѣе вѣзїцоаре кѣ пѣрѣрѣ 'ndoїте,

Шї алвї ка челе фѣлѣрї кѣзѣте не карнат,
Шї мїчї ка нїште воаве де роѣ рѣсїпїте:
Ън сїн ка гїочелѣл чел алв пѣсѣрѣтат
Де аршїцелеле вереї, шї каре жѣна фатѣ
Темъндѣ-се ка вѣнтѣл че 'н плете дї жѣка,
Кѣ сѣрѣтѣрї че-ї фѣрѣ, сѣ нѣ-ї ѣа тот'одатѣ
Секретѣл че аскѣнде, кѣ грїжъ копереа.
Пѣрта о рокїе алвъ кѣсѣтѣ кѣ тѣтасъ;
Не канѣ-ї о тѣфратѣ кѣ десе флорї де арїнт'
Кѣдеа кѣ а са косїдъ че 'н доѣ днодасъ,
Ка доѣ арїнї нїнсе че корѣв 'ntїnde 'н вѣнт.
Ла гѣт пѣрта 'nodатѣ о салѣв ѣроасъ;
О леасъ де шѣтасъ днѣрелетїгъ 'н фїр,
Кѣ доѣ пафте де азр не талїа-ї мѣлїоасъ,
Се преведеаѣ прїн вѣлѣ-ї чел алв шї рар ла фїр.

Сорїн л'а еї ведеде рѣмасе дн рѣчелал.
„Ддї мѣлѣтеск, Старалдо, дї зїсе днѣс ел.
Дар вїаца теа нѣ фаче ачеастъ остенеалл
Че тѣ дї аї да кѣ дѣнса, о тьндрѣ днѣрел!
Еѣ пот мѣрї шї нїме сѣ нѣ се днѣрїсѣтезе:
Шї лїнса теа не нїме сѣ фак' а днѣрева!
Еѣ пот мѣрї шї нїме сѣ нѣ тѣ черчетезе:
Шї нїчї зн ежн сѣ ватѣ, сеаѣ лакрїмї а вѣрса.
Кѣчї фѣрѣ де о їзѣре де о самѣ днѣре тоате,
Вїаца-ї о новоарѣ, о днѣр рѣпїторїѣ!
Їзвѣск кѣ днфокаре, кѣ пѣвнїе поате.
Дар оаменїї прїн зрѣ респѣнд л'ал меѣ аморѣ.“
— Тѣ зїчї кѣ нїме днѣкъ нѣ те їзвеште, соаре?
Кѣ пентрѣ ачѣеа траїѣл дї е дѣрерос шї греѣ?
Дар тѣ, тѣ днѣсдїї, спѣне, не чїне їзвешїї оаре,
Ка сѣ те плѣнїї де алїїї, о Сорїнелѣл меѣ?"

Аша ворѣвї Старалда к'зн аер де мѣстраре:
О вїе рѣмїнеалл кѣпрїнсе фаца са.
— Старалдо, дї рѣсѣнсе Сорїн кѣ днфокаре
Лѣсънд дїн а лѣї деалъ о лакрїмѣ а пїка,
Вѣзѣт'аї тѣ дн вїсѣрї о дѣлче фрѣмѣседе
Че лѣ вѣзї нїчї одатѣ аеѣеа не нѣмїнт;
Арзїнд де фрѣдѣзїме, дѣлчеацъ тїперече,
Ън днѣр вѣлѣнд шї дѣлче, ворѣвїнд днѣр'зн кѣвѣнт?
Шї подї тот де одатѣ сѣ'дї фачї днѣнвїре
Кѣт поате ка сѣ сїмїдъ зн сѣфлет днѣрѣдїт?
Ън сѣфлет че 'нсегеазъ де дѣлче ферїчїре,
Ън сѣфлет че їзвеште шї нѣ есте їзвїт?
Еї вїне! астѣел есте ачеастъ фрѣмѣседе
Не каре о їзвеште аст сѣфлет тѣрѣврат.
Дар ваї! ачеастъ дѣлче, стрѣлїнъ тїперече
Е рече ла їзѣреа че еа мї-а днѣсфлат!
Тѣ о кѣношїї, Старалдо . . . де сеарѣ се тѣрїтѣ
Ла кѣрте знде-а шерѣе воїаї сѣ тѣ опрешїї!“
— Фїорїда! зїсе фата! кѣ їнїма рѣнїтѣ.

Тържанд а еї кѣтаре спре волділе черенгї.
 — Фіорїда, дї рѣспѣнде Сорїн че тѣна ї стржїце.
 Ах! пльнцетъ, копїль, кѣчї сѣнт пѣферїчїт!
 Ах! пльнцетъ, Старалдо, кѣ лакрїме де сжїце;
 Шї варсѣ тѣнгїѣре дн сѣфлетъ'мї сдровїт!
 Де кѣнд їзвек, Старалдо, vezї соареле е рече,
 Шї стелеле дн аер с'аѣ стїнс шї аѣ перїт,
 Дн дарн се фаче зїоа шї поапте, тїмпнѣ трече;
 Nїmїк нѣ тѣ дештеантѣ дїн вїсѣ-мї ферїчїт...
 N'azd, нѣ вѣд нїмїка де кѣт а еї фѣптѣрѣ,
 А кѣрїї фрѣмѣседѣ тѣ 'мвatz de amor,
 Шї ворвеле-ї мїероасѣ че кад дїн а еї гѣрѣ
 Ка флорїле де азр дїн тѣндрѣл номїшор.
 К'о ворѣъ еа ар фаче сѣ кѣре ал меѣ сжїце;
 Пе зп зїмвѣт ал еї пѣмаї ашї да еѣ вїада теа;
 Ка славъ флорїчїкѣ еа сѣв пїчїор м'ар фржїце;
 Бїчїгѣторїѣ, копїль, м'ар фаче дак' ар вреа!
 Кѣнд окїлѣ меѣ о vede аржїнд де фрѣцесїме,
 Дїн крештет пѣвъ 'н талпе тѣ прїнде зп фїор
 Че м' арде шї тѣ 'нгїацѣ, м'анасѣ кѣ крѣзїме,
 Шї гѣра мї се 'нїде, шї капѣ-мї паре 'н пор;
 Атвїчеа ал меѣ сѣфлет, кѣ сѣфлетъ-ї deodatъ
 Лѣсїнд а лѣї дѣрѣвъ не дѣртѣл пѣтѣнтеск,
 Ашї вреа ка dose paze сѣ се кѣфзїде 'ндатъ,
 Шї сѣ с'авжїте дѣлче дн леагѣлѣ череск!"
 Старалда 'неакъ дорѣї, шї варсѣ лѣкрїмїоаре,
 Ал кѣрор кѣрс ферїче алїнѣ пѣсѣл сѣѣ,
 Еа а сїмдїт дн сїнѣї, шї пентрѣ прїма-оарѣ,
 О крѣдѣ целосїе че ї фаче зп таре рѣѣ.
 — Ла кѣрте есте нпгѣъ; їар тѣтѣ-мї есте фѣрте
 Кѣ сѣв ачеле данцѣрї, пльчерї сѣрѣвѣторешїтї,
 Шї кѣптече воїоасе, с'аскѣнде крѣда мѣрте;
 Тѣ поцї скѣпа мїреаса не каре о їзвѣнїтї.
 Ёа дар їнелѣ-ачеста кѣ пажѣрѣ domneаскѣ,
 Че спре а та скѣпаре кїар doamna мї 'л а dat!
 Кѣ ел орї чїне поате орї че сѣ зпелтеаскѣ;
 Тот лѣї і се сѣпѣне, тот лѣї дї е плекат."

Nsnta.

Мїї де фѣклїї лѣшївъ дн сала снацїоасѣ.
 Дар нѣ лѣчїа нїмїкѣ маї шїндрѣ маї воїоѣ,
 Ка окїї челор dame че 'н хора сгомотоасѣ
 Ла сѣнетѣл вїоарѣї с'авжїтѣ грацїос.
 Дар ка сѣ дескрїѣ данцѣл, ваї! мѣса теа нѣ аре
 Нїчї грацїа черѣтѣ, нїчї вѣкѣрїа лор!
 Дн дар о вїем ла хорѣ! еа етѣ дн мемїшѣаре,
 Шї гѣндѣ-ї дн департе с'авжїтѣ дѣлѣ дор;
 Кѣчї де зп тїмпн дїкоаче еа есте гѣндїтоаре,
 Шї сгомотъ-ї деспїаचे; парї лѣкрѣрїї о рѣпеск;
 Маркїза скѣпѣтатѣ, ашї-ї сѣпѣрѣтоаре;
 Лѣмїна, фѣтѣл, данцѣл, дндатѣ о остепеск!

Лѣсїм дар тїперїтеа с'адѣне вѣкѣроасѣ
 Пе сїнѣл дештїерѣрѣї пльпжїделе еї флорї!
 Bezї? мѣса тѣ днвїтѣ атѣт де грацїоасѣ
 Ка сѣ салѣт мїреаса кѣ перїї гѣлвїорї.
 Фїорїда, кѣзнатѣ, трекѣс' аїчї дн салѣ,
 Кѣ тоатѣ адѣнареа че акѣм о адмїра:
 Фрѣмоаса-ї дѣлче фадѣъ ера пѣдїп кам палѣ;
 Дар зѣвѣра днтрїстѣрѣї зп фертек поѣ дї да.
 Пе капѣ-ї де о парте, сарїкѣ-ї де велѣрѣ,
 Роат де петрѣ скѣшпне, лѣса не сїнѣл еї
 Сѣ кадѣ 'н ресѣфѣдаре о фѣндѣ лат' азрѣ,
 Че атѣрпїнд сѣрѣтѣ рѣтѣнзї-ї змереї.
 Косїда-ї днплетїтѣ кѣ тѣргѣрїтѣреле,
 Се дешпїка дн доѣ кѣзїнд не спете-ї стржїс,
 Ка доѣ гїрлѣндїде де флорї де мїкшїпеле,
 Ка дої шерпї лѣнцї де азр, стронїдї де ал сereї пжїс.
 Дн сїнѣл еї, а кѣрѣї алвѣде рѣпїтоаре
 Се преведѣа прїп вѣлѣї де газ че'л копереа
 Ка марѣвѣрѣл дн фѣндѣл де апе лїмпнїїтоаре,
 Ка крїнѣл прїптре роѣ, дшї днфїнсѣсе еа
 К'о грацїе ескїсѣ, вѣкет де флорїчеле
 Че есалаѣ дн преажїтѣ-ї зп рѣпїтор парфѣт,
 Шї нѣ шїтїеаѣ орї окїї, плоате вїореле,
 Сеаѣ гѣра-ї рѣсѣрїкѣ, пѣштеаѣ дѣлчеле фѣт?
 Пе врѣл еї де азр, астржїсѣ кѣ 'нгрїжїре,
 Се мѣлѣдїа ка флѣоареа не рѣтѣрїка са;
 Шї сѣтѣна, копїла, к'о дѣлче 'нкїпзїре
 Че 'н вїселе жѣнїеї вїне а не фертека.

Е ферїчїтѣ зїоа кѣнд жѣпеле вердїне
 Днчеп ка сѣ їзвїаскѣ де фадѣ амандїї лор!
 Кѣчї дїн ачѣа зї пѣмаї пот еле сѣ еспрїме
 Кѣт їнїма лор фѣсе 'некатѣ де amor.
 Дар астѣ ферїчїре нѣ 'мвatz пе Фїорїда.
 О пресїмдїре амарѣ о тѣрѣвѣрѣ терѣѣ.
 Аколо, дн тѣчере, сѣснїнѣ копїлїдѣ,
 Шї лѣкрѣтжїнд се зїтѣ ла содїорѣл сеѣ.
 Фетеїле целоасе де а фетеї фрѣмѣседѣ,
 Гѣссек к'ачеле лѣкрїмїї анѣндѣ зп мїстер:
 Кѣ зѣвреле днтрїстѣрѣї пѣлїсѣ алѣ еї фѣде,
 Кѣ фата н'ар фї токмаї зп днѣрарїш дїн чер.
 Дар пїптре тѣате зпа, мї жїтѣ шї фрѣмоасѣ,
 Соцїа зпѣї Строе че ера вїв вел Снатарѣ:
 Вар реа; пѣсѣферїтѣ; зѣлѣарѣ, ванїтоасѣ;
 Крѣзжїндѣ-се пѣскѣтѣ де неамѣрїї фѣартѣ марѣ;
 Натѣра днскѣ-ї dacc о фортѣ фѣартѣ парѣ
 Дїаметрѣл онѣтѣ кѣ карадѣрѣл еї;
 Дн фадѣ-ї фрѣдѣзїмеа де серї де прїмѣварѣ,
 Дн окїї сеї дѣлчѣада де окїї де колѣтѣвїї!
 Ачѣаста еа кїп дѣлче мї ворѣї прѣсѣвїтѣ.
 — Дн зїоа нпнцїеї тале, дї зїсѣ фетеї еа;

Ей пъ пот дщълеце съ фії тз автътъ;
 Дн лок съ фії воіоасъ, тз плънци копіла теа!
 Бърватъ, копилцъ, е сеара че змбреште
 Ш'аскъnde de окії лътеі не чеі че поі ївѣм
 Кънд фада пентрз інімі се 'гтъмплъ de рошеште
 Еа спъне Фіорідо; че с'а фъкт Сорін?"
 (Ва зрма.)

Къжтареа Длъмціеі Сале
BARBU DIMITRIE ȘTIPIREI,

Domnului Дери ротънешті, днвтъ дн 29. Ізнів
 1853 къ окасінеа дпнърціреі преміелоръ ла коле-
 цілз націоналз, ка респонсъ ла къжтлз днвтъ
 дп партеа ефоріеі de D. дпекторъ К. Босіанз :

Domnilorъ! прекътъ зіченї, зїоа de астъзі е-
 сте о адевъратъ зі de фамиліе.

Ла тоте солемнітъдіе асістътлз къ ачае лзаре
 амінте шї імпортанцъ че штіді къ дътлз челоръ
 маї мічі днделетнічірі; еар аічі Ne сімдімъ пъ-
 трънсъ de знъ осевітлз сімтіментлз de вкъріе шї
 пъдежде.

Сокотімъ къ інстрвкціа пълквъ есте псъ не
 кале вълъ: дп зі дп зі са дпайнтаезъ шї довж-
 деште о ноъ десволтаре дп осевітеле сале ра-
 тзрі, шї de пз прекътлз амъ дорі, дар авемъ тзр-
 тзрісіреа къдетълз къ нїмік пз с'а неглжітлз дп
 чеа че пгінда Ne а ертатъ, атътлз дп партеа
 інстрвкції, прпн десволтареа дпвдътзріелоръ, кътлз
 шї дп партеа едзкадіеі, прпн дптвдїреа інтер-
 пателоръ шї адъоціреа знї дпсемпторъ пзмъръ
 de стпендісті.

Дп сжршітлз фіекаре есте дпкредпндатъ ас-
 тззі, пдъждвїмъ, къ дпгндереа шї дптемеїереа
 едзкадїї тіперімеї, шї прегътіреа віиторълзї еї, есте
 неконтенітлз овїектлз челїї маї стзрзїтоаре дпгрї-
 жірі а гзвервлзї.

Адпнтіреа Ноастръ тоатъ есте а да тіперімеї
 тіжлоаче de дпвдътзрі, фъръ de а се дпстреїна;
 къчї, еаршїї о репетътлз дп тоатъ а Ноастръ коп-
 вїнкдіе, есте рътъчіреа чеа дп зрмъ de аш арънка
 чїнева копїлзлз дп стрейнгате (!), дп чеа маї
 крждъ вжреть, фъръ нїчі о прегътіре, шї фъръ
 нїчі о дпекціе.

Спре ачестлз сжршітлз, осевітлз de класеле ко-
 леціале, знде се зрмеазъ тоате дпвдътзріеле гра-

матїкале шї штіпдїфіче, прекътлз се черъ шї дп
 алте пърді, ка прегътітоаре пентрз спеціалїтъді,
 осевітлз de вкзрзіеле лецілоръ, осевітлз de дпсем-
 пътоаре ратзрі але індїперіеї чївіле, прпн каре се
 дескїдъ карїере тіперімеї; Ної амъ дпгрїжітлз а о-
 діхні шї не ачеї пзрпндї, каре дорескъ съ деа о
 маї таре десволтаре ла дпвдътзтра копїлоръ дп
 лїмвї стрейне, шї амъ organizatъ інстїтзтлз че се
 дїріжеазъ de D. Монті, не ноъ темейрі, дпн каре
 пз сзптемъ ла дпдоїалъ къ се ва довъндї тотъ
 ресзлатзлз че авемъ дрептлз а аштенпа; шті-
 пдцеле шї карактерзлз Domnului Монті сзптлз дп-
 дештеле кезъшзірі деспре ачеаста.

Domnule Логофътлз алъ інстрвкціеї пълїче,
 Domnilorъ ефорї, Domnule дпекторъ алъ пикоале-
 лоръ, прїїміді фіекаре, къ прїлежлз ачестїї со-
 лемнітъді, тзртзрісірїеле челоръ маї сіпчере пъл-
 цзмірі, пентрз желзлз че пзпедї ла дпдепліпїреа
 сарчінії че въ есте дпкредпндатъ.

Domnilorъ, сзптлз мїсії атътлз de делїкате, а-
 тътлз de дпалте, дп кътлз орї че ръсплатъ е тікв
 не лъпгъ ачееа че ісвораште дпн пълцзміреа коп-
 штіпдїеї; зна дпн ачестеа есте шї мїсіа Двостръ.

Domnilorъ професорї, кзноаштеді астззі фъръ
 дпдоїалъ сілїнда шї адпнтареа гзвервлзїї спре
 десволтареа шї дптемеїереа інстрвкціеї пълїче.

Мїсіа Дзшпеавоастръ, о репетътлз, есте о а-
 девъратъ сачердотъ. Дпдепліпїдъо къ демнїтате
 шї къ о релїціоасъ пзтръндере. Сзптеді дпкре-
 дпндатї астззі, къ осжрдїїеле шї кондзїта фіекзрзїа
 сзптлз предзїте, шї къ дпн парте Ne къзтътлз орї
 че прїлеж de а въ да довезі.

Тїперї копїї! дпкзвнзпдїї школарї, вор фї о зі
 лззреадїї соціетъдії. Фїдії змерїді, септіментлз
 релєціосъ, септіментлз даторїлоръ шї алъ чпнстеї,
 респектлз кътре втзржїї шї повдзвїторїї вострі,
 съ фїе дп тоте времеа недеспърдїтлз de вої. Стъ-
 рвїдії къ лзаре амінте ла дпвдътзрі; пз пїердеді
 зі. Мпвтеле сзптлз скътне шї репезї.

De адї кзноаште къ кътлз пълчере въ прївескъ
 шї къ кътлз пъдежде въ дпккопжзръ ініпа Ностръ!
 Прекътлз астззі въ пзїлз кзпна не капъ ка пко-
 ларї, аша сзптеді сіззрі а тлз гъсі дп віїгоареле
 воастре карїере, гата а въ дпкзража шї а да фіе-
 кзрзїа премїлз віртздії шї осжрдїї сале. Деспре
 ачеаста аведї, копїї Меї, de акътлз кезъшзіре, къ
 дпчепереа тзсзрілоръ лзате деспре калїтъдіеле челор
 че аъ а съ прїїмі шї а дпайнта дп слзъже пълїче.